

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Dijane Vidović, predsjednice vijeća, Gordane Marušić-Babić i Lidije Vukičević, članica vijeća te više sudske savjetnice Žanet Vidović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatske komore dentalne medicine, Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 7. srpnja 2020.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/19-01/776, urbroj: 401-01/10-20-9 od 29. siječnja 2020.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika poništeno je rješenje tužitelja klasa: UPI-034-02/19-20/01, urbroj: 497-01/02-19/02 od 23. rujna 2019. (točka 1.), N. I. iz R. odobreno je pravo na pristup informacijama – preslici dokumenta Kartice dobavljača Hrvatske komore dentalne medicine za 2018. godinu (točka 2.), kao i preslici dokumenta Kartice protukonta za 2018. godinu (točka 3.) i tužitelju naloženo da postupi prema točkama 2. i 3. u roku od osam dana od pravomoćnosti rješenja (točka 4.).

Naprijed označenim rješenjem tužitelja odbijen je zahtjev N. I. za pristup informacijama – popis 10 osoba kojima je Hrvatska komora dentalne medicine isplatila najveće novčane iznose u 2018., te popis osoba kojima su u istoj godini isplaćena sredstva s rashodovne stavke „intelektualne i osobne usluge“.

Tužitelj osporava rješenje tuženika u cijelosti i iz svih zakonskih razloga. U bitnome navodi da je tuženik riješio preko postavljenog zahtjeva, odnosno odobrio pristup dokumentu koji korisnik nije tražio. Dalje navodi da se traženi podaci ne odnose na javna sredstva jer se on samo manjim dijelom financira iz sredstava Državnog proračuna. Stoga smatra da je u

konkretnom slučaju bilo nužno provesti test razmjernosti i javnog interesa, u kojem je zaključeno da se ne radi o javnom interesu nego o interesu javnosti, što ima drugo značenje i ne pretpostavlja javni interes. Također, provođenjem testa je zaključeno da preteže faktor ograničenja ustupanja traženih informacija i da je interes na strani očuvanja povjerljivosti podataka sukladno odredbi članka 15. stavka 2. točke 2. Zakona o pravu na pristup informacijama. Referira se na praksu ovoga suda i europskih sudova. Predlaže sudu da poništi osporeno rješenje.

Tuženik je u odgovoru na tužbu ostao kod razloga osporenog rješenja. Očitujući se na tužbene prigovore, navodi da pravo na pristup informacijama uključuje pravo na pristup onom dokumentu iz kojeg su razvidne informacije, a Kartica dobavljača za 2018., koju je tužitelj dostavio u spis, sadrži tražene podatke. Dodaje da prvostupanjsko tijelo, a niti tuženik, nisu dužni vršiti dodatne analize podataka, nego će to učiniti sam korisnik. U odnosu na presudu ovoga suda, poslovni broj: UsII-2/16 od 13. svibnja 2016. navodi da je tu izraženo stajalište da su javna sredstva, ne samo sredstva koja tijelo javne vlasti dobiva iz proračuna, već i ostala sredstva tijela javne vlasti. Slijedom toga nema mjesta provođenju testa razmjernosti i javnog interesa, niti je navodni privatni interes korisnika odlučan kod provođenja testa. Dodaje i da tužitelj upire na odluku suda u Velikoj Britaniji, a ne na pravo Europske unije. Predlaže da se tužba odbije.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odlučujući o tužbenom zahtjevu sukladno odredbi članka 31. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) – dalje: ZUS, prema slobodnom uvjerenju i na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, sud je utvrdio da je pravilno postupio tuženik kada je poništio tužiteljevo rješenje i odobrio pristup traženim informacijama, odnosno da je osporeno rješenje zakonito. Pritom je tuženik dao valjane razloge za svoju odluku, koje ovaj sud u cijelosti prihvaća.

Odredbom članka 15. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 12/14.) – dalje: ZPPI, propisano je kada tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informacijama. Ako postoji neki od propisanih razloga, osim kaznenih postupaka i informacija klasificiranih stupnjem tajnosti, tijelo javne vlasti nadležno za postupanje po zahtjevu za pristup informaciji, prije donošenja odluke, provodi test razmjernosti i javnog interesa, sukladno odredbi članka 16. stavak 1. i 2. ZPPI-a. Međutim, informacije o raspolaganju javnim sredstvima dostupne su javnosti i bez provođenja postupka iz stavka 1. ovog članka, osim ako informacija predstavlja klasificirani podatak (stavak 3. članka 16. ZPPI-a).

Slijedom navedenih zakonskih odredaba i stajališta ovoga suda izraženog u naprijed spomenutoj presudi u svezi prirode sredstava kojima raspolažu tijela javne vlasti, pravilno je stajalište tuženika da se tražene informacije odnose na raspolaganje javnim sredstvima koje moraju biti dostupne javnosti bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa. Pravo korisnika na traženje i dobivanje informacije, uz izuzetak očite zloupotrebe prava na pristup informacijama, predmnijeva postojanje javnog interesa.

Sud ne nalazi niti da je tuženik rješavao preko postavljenog zahtjeva, pri čemu u cijelosti prihvaća njegove razloge da je odobreno pravo na pristup onom dokumentu iz kojeg su razvidne tražene informacije, bez potrebe vršenja dodatne analize podataka od tijela javne vlasti. Niti ostali prigovori nisu od utjecaja na donošenje drukčije odluke.

Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu, 7. srpnja 2020.

Predsjednica vijeća:
Dijana Vidović, v.r.